

Друга седмица по Педесетници и празник преподобне Анастасије Српске молитвено прослављен у подгоричком Саборном храму

На празник када наша Света Црква прославља Преподобну Анастасију српску, у Недјељи другој по Педесетници, 4. јула 2021. године, у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици, одслужена је Света Литургија којом је началствовао старјешина овог Храма, протојереј-ставрофор Драган Митровић, уз саслужење протојереја-ставрофора Далибора Милаковића, протојереја: Миладина Кнежевића и Бранка Вујачића, као и протођакона Владимира Јарамаза.

Током Свете Литургије поучним оразничним словом обратио се протојереј Бранко Вујачић, који је у уводном дијелу свог обраћања акцентовао значај тврде Божије вјере и бескрајног повјерења у Господа. Он је навео управо примјер апостола као оних који су одлучно и спремно слиједили Христа.

Такође у свом даљем обраћању повукао паралелу између примјера апостола и примјера Преподобне Анастасије, мајке Светог Саве будући да је како отац

Бранко наглашава, њу посебно красила постојаност, храброст и преданост Господу, без калкулација, рачуница и страха. По његовим ријечима, Преподобна Анастасија је непрестано свјеодочила својим свијетлим примјером живота вјеру у Христа, преносећи то и на њеног најмлађег сина Растка, потоњег великог Божијег угодника – Светог Саву.

Наиме, попут Благословене Дјеве Марије, Анастасија је била краљевског порекла. Рођена је 1125. године као ћерка грчког византијског цара Романа IV Диогена . На рођењу је добила име Ана, а Анастасија је монашко име које је добила у позним годинама живота. Мајка највећег српског светитеља, Саве, била је, дакле, грчког поријекла.

Рани живот свете Анастасије је слабо познат, што је вјероватно она сама жељела, будући да је њено највеће остварење и постигнуће, као и Благословене Дјеве Марије, то што је родила Саву, Христоликог спаситеља православног српског народа.

Као млада принцеза, Ана се око 1150. године вјенчала са великим српским жупаном Стефаном Немањом. Овај краљевски брак је учврстио како политичке тако и религиозне везе између Краљевине Србије (Рашке и Зете) која је била на помолу и Византијског царства са сједиштем у Цариграду. Током раних година брака, краљица Ана је родила два сина, Вукана и Стефана; у позним годинама, око 1175. године, када је имала скоро 50 година, милошћу Божијом, родила је посљедње дијете, Растка, касније монаха Саву.

На празник Благовијести Богородице, 25. марта 1196. године, заједно са супругом, великим жупаном Стефаном Немањом, краљица Ана је примила монашки чин. Жупан Стефан је постао монах Симеон и повукао се у манастир Студеницу који је основала династија Немањића. Краљица Ана добила је достојно име Анастасија чији је коријен у грчкој речи „Анастасис“ што значи „Васкрсење“ (у смислу Васкрсења нашег Господа Исуса Христа). У то вријеме имала је 71 годину.

Након што је 1192. године њен син Сава са 17 година напустио краљевски двор у корист монашког живота на Светој Гори, блажена Анастасија никада више није видјела свог сина у овоземаљском царству.

Преподобна Анастасија је мирно уснула у Господу 21. јуна 1200. године. Имала је 75 година. Она се упокојила у Господу само четири мјесеца након упокојења њеног супруга, великог жупана Стефана Немање – монаха Симеона, потоњег светог Симеона Мириточивог, који је уснуо у Господу у 86-

тој години у манастиру Хиландар, 13. фебруара 1200. године. Светој Анастасији је приређена хвале достојна православна хришћанска сахрана у манастиру Студеница, гдје се поново придружила свом супругу у „ишчекивању васкрсења мртвих и живота будућег вијека“.

Оно што представља заоставштину свете Анастасије, вољене мајке светог Саве, Просветитеља Срба, јесте постојана љубав и посвећена вјера у нашег Господа и Спаситеља Исуса Христа коју је она посвједочила у свом животу, својим синовима, као и својом крстоносном и дивним осликавањем у свом иконографском облику бави које су у њој процвјетале плодом Светог Духа Божијег.

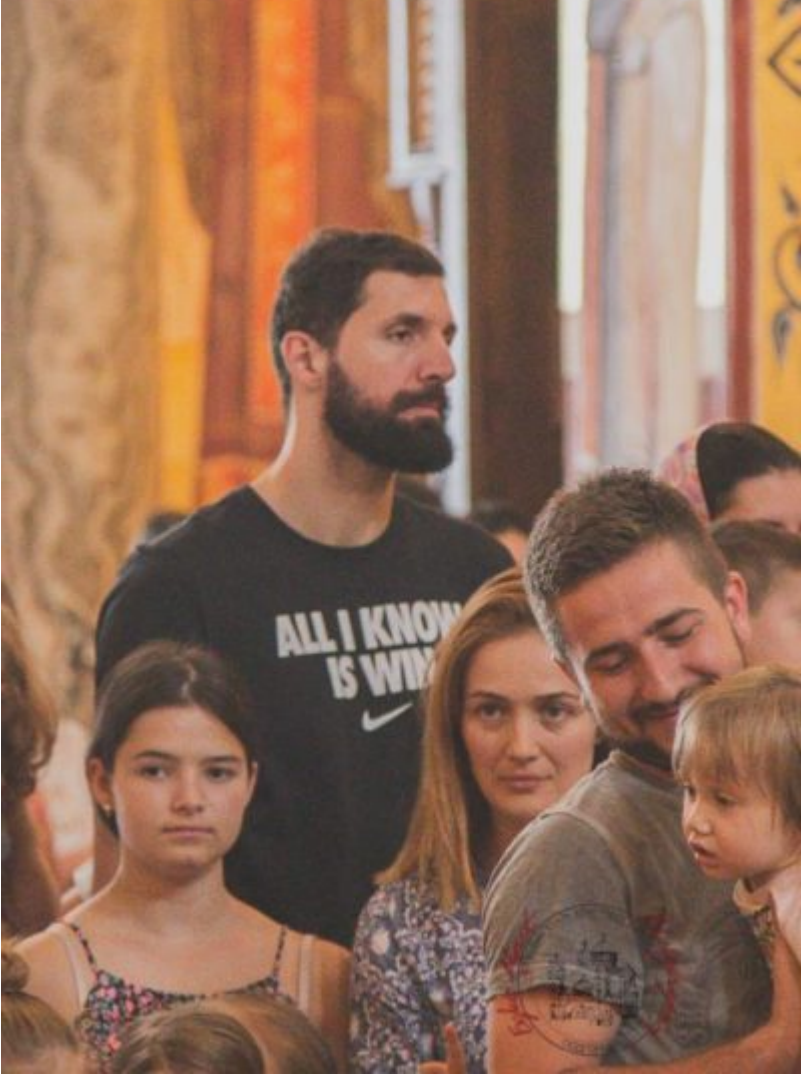

mitropolija.com